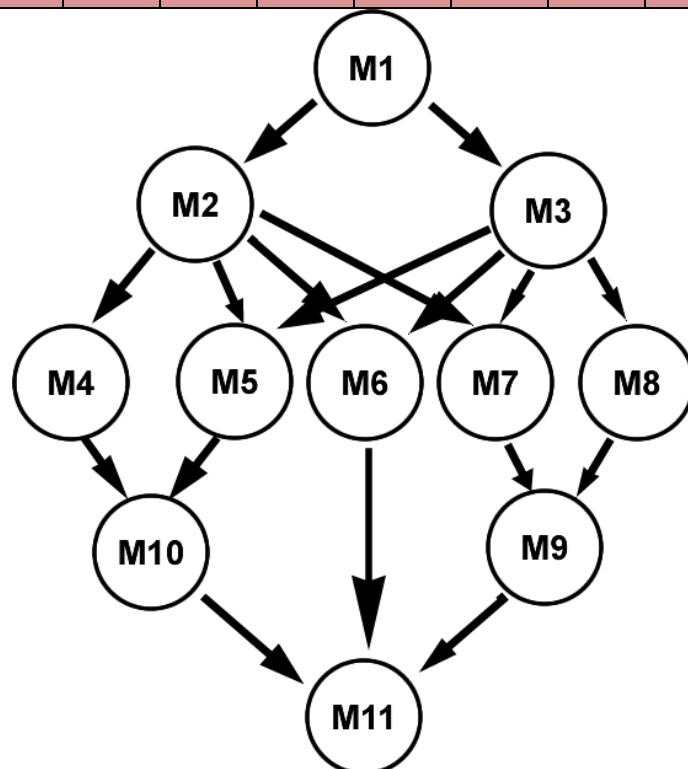

Problema d'Introducció a la Concurrència

Joel Aumedes Serrano i Joel Farré Cortés

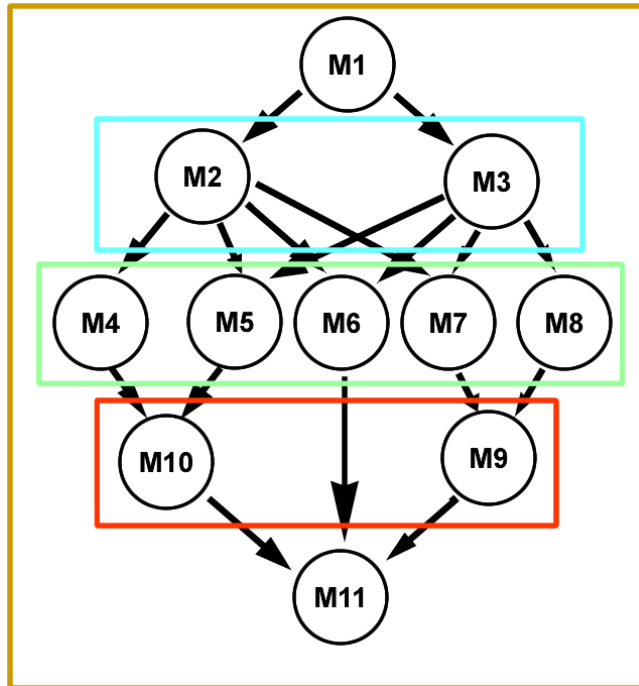
Apartat a)

	M1	M2	M3	M4	M5	M6	M7	M8	M9	M10	M11
M1		No con.	No con.	Con.	Con.	Con.	Con.	Con.	Con.	Con.	Con.
M2			Con.	No con.	No con.	No con.	No con.	Con.	Con.	Con.	Con.
M3				Con.	No con.	No con.	No con.	No con.	Con.	Con.	Con.
M4					Con.	Con.	Con.	Con.	Con.	No con.	Con.
M5						Con.	Con.	Con.	Con.	No con.	Con.
M6							Con.	Con.	Con.	Con.	No con.
M7								Con.	No con.	Con.	Con.
M8									No con.	Con.	Con.
M9										Con.	No con.
M10											No con.
M11											

Apartat b)

Per a fer aquest apartat hem definit els següents blocs dins del diagrama:

Begin:

 M1;

 Cobegin:

 M2;

 M3;

 Cobegin:

 M4;

 M5;

 M6;

 M7;

 M8;

 Coend;

 Cobegin:

 M9;

 M10;

 Coend;

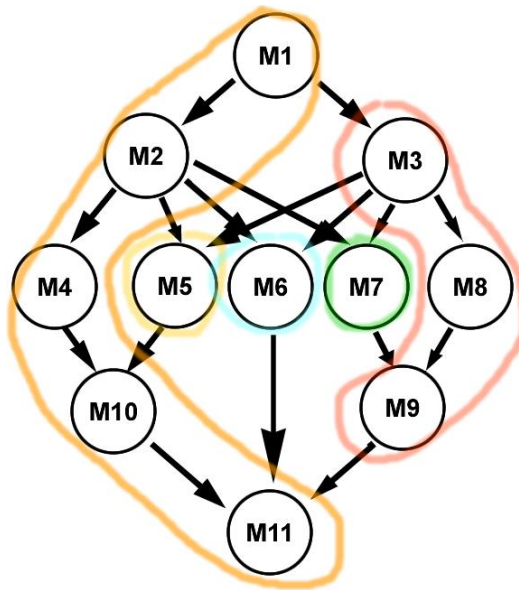
 Coend;

 M11;

End;

Apartat c)

Per a fer aquest apartat hem definit els següents camins concurrents:


```
int num = 3, num_2 = 2, num_3 = 2, num_dummy = 7;
```

```
M1;
fork Rama1;
M2;
DummySinc1:
    join num_dummy;
    fork Rama2;
    fork Rama3;
    fork Rama4;
M4;
Sinc2:
    join num_2;
    M10;
Sinc1:
    join num;
    M11;
    exit;

Rama1:
    M3;
    fork Dummy1;
    M8;
Sinc3:
    join num_3;
```

```
M9;  
goto Sinc1;
```

```
Rama2:  
M5;  
goto Sinc2;
```

```
Rama3:  
M6;  
goto Sinc1;
```

```
Rama4:  
M7;  
goto Sinc3;
```

```
Dummy1:  
goto DummySinc1;
```

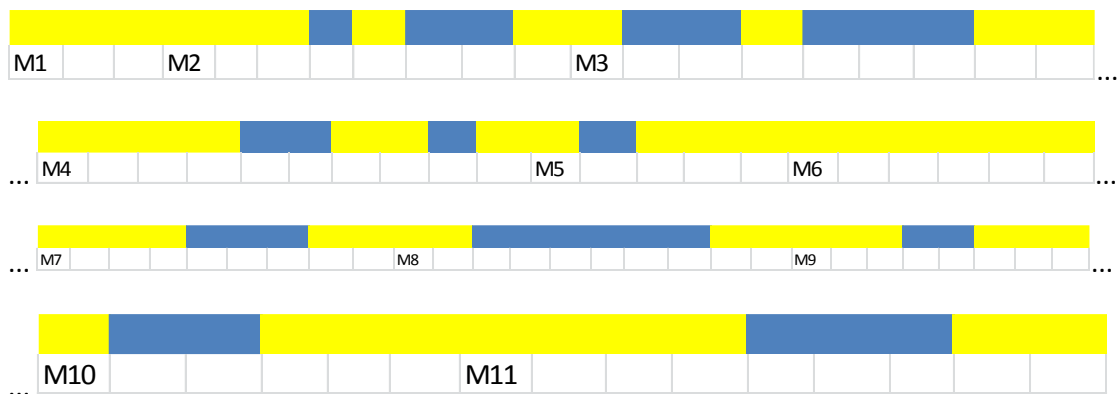
Apartat d)

Per a fer aquest apartat hem fet servir els mateixos camins que hem definit a l'apartat anterior.

```
M1;
signal(SIGUSR1, SIG_IGN);
if((int pid1 = fork()) == 0){
    M3;
    kill(getppid(), SIGUSR1);
    M8;
    exit(0);
}
M2;
if((int pid5 = fork()) == 0){
    M4;
}
pause();
if((int pid2 = fork()) == 0){
    M5;
}
if((int pid3 = fork()) == 0){
    M6;
}
if((int pid4 = fork()) == 0){
    M7;
}
if((int pid6 = fork()) == 0){
    wait(pid1);
    wait(pid4);
    M9;
}
wait(pid2);
wait(pid5);
M10;
wait(pid6);
wait(pid3);
M11;
```

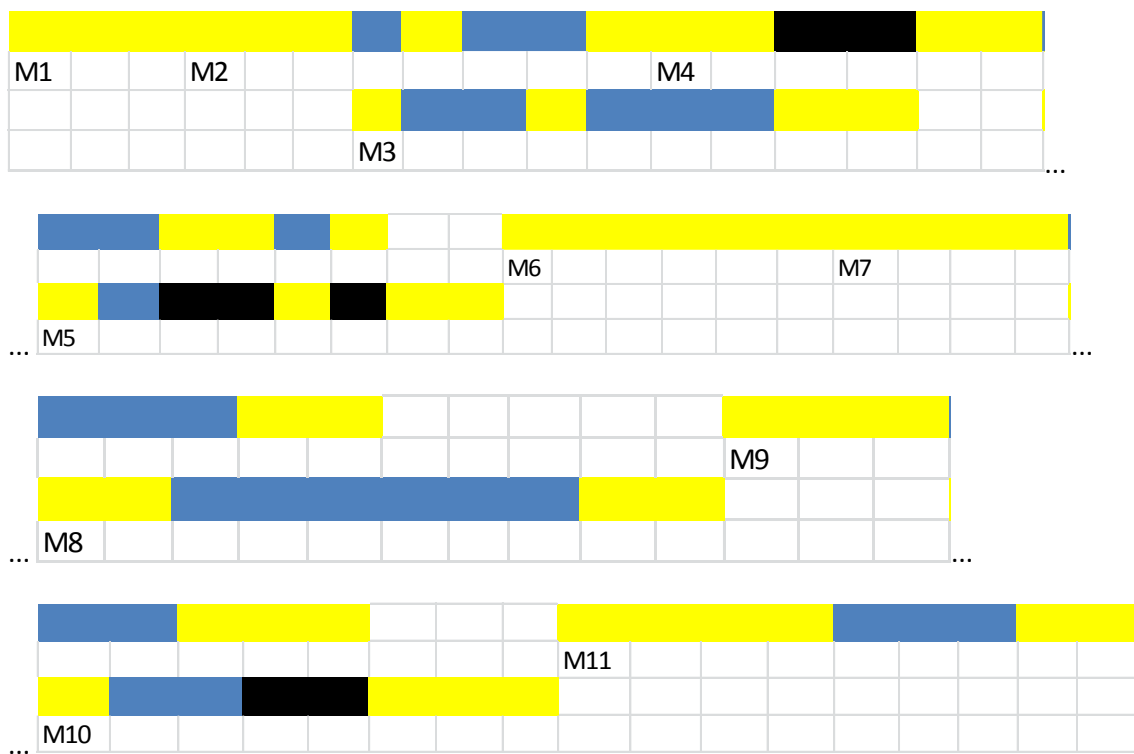
Apartat e)

a)

En l'aplicació seqüencial s'executen totes les tasques una darrere l'altra, i en total es tarden 83 unitats de temps.

b)

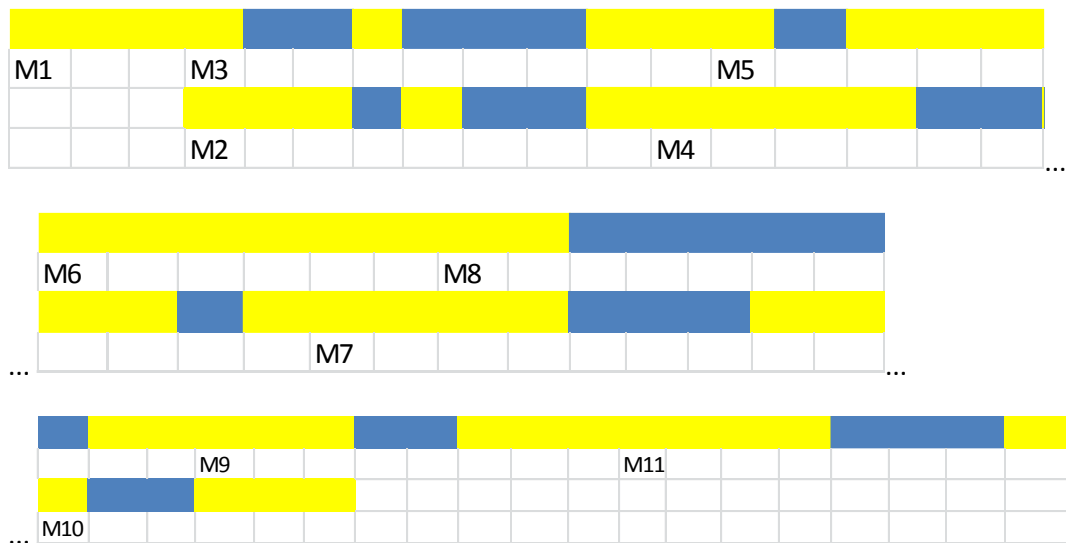

L'aplicació concurrent amb un sol processador no aprofita al màxim la concurrència bloquejant-se en alguns moments, tardant un total de 65 unitats de temps.

c)

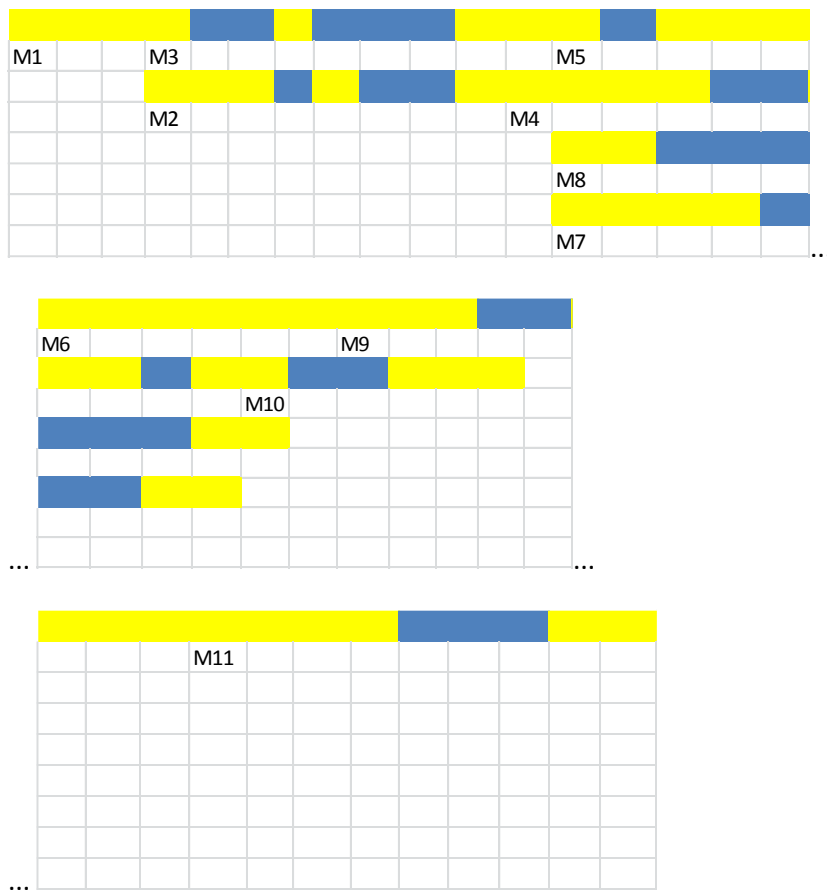
L'aplicació seqüencial, per molts processadors que tingui, seguirà executant les tasques una a una, tornant a tardar 83 unitats de temps amb el mateix diagrama que a l'apartat a.

d)

L'aplicació concurrent, amb 2 processadors, té suficient per a aprofitar la concurrència i tardar 50 unitats de temps.

e)

L'aplicació concurrent pot utilitzar els 4 processadors per acabar l'execució en 40 unitats de temps.